

Una tesi sobre els orfes de Pujol

ANDREU MAYAYO

PÚBLIC, 15 Maig 2010

Josep Lluís Martín i Berbois ha presentat recentment una tesi doctoral a la UAB sobre la Joventut Nacionalista de Catalunya. L'autor ha pogut furgar a l'arxiu de l'organització i entrevistar-se amb una pila llarga de dirigents de diferents èpoques. La tesi és que Jordi Pujol mai va creure en la JNC. La nineta dels seus ulls era el Grup d'Estudis Nacionalistes (GEN), que tenia mossèn Ballarín com a principal pastor dels joves cadells. De fet, per a Pujol les organitzacions polítiques juvenils feien més nosa que servei. Els joves no havien de fer política, més aviat al contrari, havien de dedicar tots els seus esforços a estudiar i formar-se professionalment.

La tesi, que ben aviat serà publicada, planteja un triple fracàs. En primer lloc, la creació de la JNC, l'any 1980, no aconsegueix aplegar més enllà dels joves de CDC i de l'EDC de Ramon Trias Fargas, que havia estat absorbida per CDC. En aquest sentit, els joves d'Unió Democràtica, la JEREC i els joves del Front Nacional van rebutjar la proposta d'integració. Fins i tot els joves liberals d'EDC partien peres dos anys després. En segon lloc, la JNC no va ser el millor aval per ocupar els càrrecs més importants dels governs de CiU. Només Joan M. Pujals va arribar a conseller i alguns més a directors generals. En tercer lloc, malgrat constituir el gruix de militants i quadres intermedis del partit, avui no són presents en el pinyol de direcció ocupat per persones com Oriol Pujol, Quico Homs o David Madí, que mai van passar per la JNC. Finalment, el doctor Martín descriu molt bé el pas del sobiranisme a l'independentisme i de la social-democràcia al liberalisme dels joves nacionalistes.